

Straffesager hidrørende fra Retsopgøret efter den tyske Besættelse, henvises til Bemærkningerne til Artikel 7.

I Artikel 4, Stk. 2, er der indsat et særligt Forbehold, hvorefter en fremsat Børgering kan afslaaes, naar Hensynet til en tredie Stat tilsiger det. Forbeholdet vil navnlig kunne tænkes at finde Anvendelse, hvor den Person, overfor hvem Fuldbyrddelsen ønskes gennemført, er Statsborger i en tredie Stat.

I Artikel 5 bestemmes det, at Fuldbyrddelsen iværksættes efter den i Fuldbyrddelseslandet gældende Lov. Dette maa anses for den eneste naturlige og praktisk gennemførlige Ordning. Det skal fremhæves, at Konventionen i Overensstemmelse med sit til økonomiske Sanktioner begrænsede Omraade ikke omfatter Fuldbyrddelse af Frihedsstraf, dersom Forvandlingsstraf træder i Stedet for Bøde.

Artikel 7 danner en Undtagelse fra Reglen i Artikel 4, Stk. 1, om politisk Forbrydelse, idet den aabner Adgang til Anvendelse af Konventionen paa Straffesager i Forbindelse med det nu foregaaende Retsopgør. Dette vil for Danmarks Vedkommende særlig kunne faa Betydning med Hensyn til Fuldbyrddelse af Domme i Værnemagersager.

Efter Artikel 8 skal Konventionen ogsaa finde Anvendelse paa Afgørelser fra Tiden før dens Ikrafttræden. En saadan Bestemmelse maa i Tilfælde som de her foreliggende, hvor der alene er Tale om Fuldbyrddelse af tidligere truffne Afgørelser, anses for uden enhver Betænkelighed. I modsat Fald vilde Konventionen iøvrigt miste en ikke ringe Del af sin Betydning for Værnemagersagerne.

For Gennemførelsen af den i Konventionen fastsatte Ordning taler vægtige Grunde, medens Betænkelighederne er smaa. I Nabolande som de nordiske med stort indbyrdes Samkvem vil det hyppigt ske, at der maa rejses Sag mod en Statsborger i et af de andre Lande, f. Eks. for Overtrædelse af Færdselslovgivningen eller Toldlovgiv-

ningen. Disse Forseelser kan, naar der kun er Spørgsmaal om Idømmelse af Bøde, ikke motivere et Krav om Udlevering, hvorved iøvrigt bemærkes, at intet af de paagældende Lande udleverer egne Statsborgere. At kræve rejst Sag i Hjemlandet vil være upraktisk i disse Sager, dels fordi Overtrædelsen kan have en ret speciel Karakter, og dels fordi det oftest vil være meget vanskeligt og upraktisk at skulle producere Beviserne, herunder særlig Førelse af Vidner, fjernt fra Gerningsstedet. Forholdet er herefter i Øjeblikket det, at en Statsborger i et af de andre Lande vil kunne unddrage sig ethvert Strafansvar ved at forlade det Land, hvor Forseelsen er begaaet, hvad enten Udreisen sker for at unddrage sig Straffuldbyrddelsen, eller — som det oftest vil være Tilfældet — af andre Straffesagen ganske uvedkommende Grunde. Dette Forhold vil ofte kunne føre til en uheldig Mangel paa Effektivitet ved Gennemførelsen af saadanne Love, idet der som Regel ikke vil være Mulighed for at tilbageholde vedkommende Lovovertræder til Sagens Afslutning.

For Tiden vil Konventionen ogsaa kunne finde Anvendelse i Tilfælde, hvor en Person for Værnemageri idømmes Bøder eller Konfiskation. Konventionen vil her aabne Adgang til at søge det offentliges Krav inddrevet i Midler, som en domfældt har overført til en af de andre kontraherende Stater med det Formaal at unddrage den for det offentliges Retsforfølgning.

Medens Gennemførelsen af en Ordning som den i Konventionen fastsatte saaledes frembyder betydelige praktiske Fordele, maa det paa den anden Side under Hensyn til det nære Retsfællesskab mellem Danmark, Norge og Sverige anses for ganske ubetænkeligt at fravige det i dansk Ret hidtil fulgte Princip, hvorefter udenlandske straffetretlige Afgørelser, saaledes som der foran er redegjort for, kun tillægges meget begrænset Retsvirkning.

Nærværende Lovforslag tilsigter at forsynne Regeringen med den til Konventionens Gennemførelse her i Landet fornødne Lovhjemmel.